

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

39

Vragen van het lid **Van Toorenburg** (CDA) aan de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over *het bericht «Oppositie Oegstgeest: Wob-verzoek om integriteitsrapporten»* (ingezonden 4 september 2013).

Antwoord van minister **Plasterk** (Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) (ontvangen 23 september 2013)

Vraag 1

Hebt u kennisgenomen van het bericht «Oppositie Oegstgeest: Wob-verzoek om integriteitsrapporten»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Is het waar dat het college van Oegstgeest de gemeenteraad inzage in twee rapporten over integriteitsschendingen binnen de gemeente heeft geweigerd?

Antwoord 2

Ja. Overigens heeft het college de raad wel een raadsmededeling gezonden waarin op hoofdlijnen wordt ingegaan op de onderzoeken.

Vraag 3 en 4

Welke reikwijdte heeft in het algemeen de weigeringsgrond «strijd met het openbaar belang» in artikel 169, derde lid Gemeentewet?

Deelt u de opvatting van het college van Oegstgeest, dat de informatie- en inlichtingenplicht van het college aan de raad moet worden afgewogen tegen bescherming van de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen?

Antwoorden 3 en 4

In artikel 169 van de Gemeentewet is bepaald dat het college aan de raad alle inlichtingen geeft die de raad voor de uitoefening van zijn taak nodig heeft. Op het college berust de plicht de inlichtingen te verstrekken tenzij dit in strijd is met het openbaar belang. Uit de wetgeschiedenis blijkt dat dit restrictief moet worden uitgelegd. De regering gaf eertijds aan dat de term

¹ Binnenlands Bestuur, 28 augustus 2013

«openbaar belang zich niet voor duidelijke omlijning leent.² De betekenis van de betreffende woorden is, zo werd aangegeven, hierin gelegen, dat zij degenen die verantwoordingsplichtig zijn, helder aangeven dat zij van hun bevoegdheid om verantwoording te weigeren slechts gebruik kunnen maken, indien en voor zolang het belang dat daardoor beschermd wordt zwaarder weegt dan de belangen die door de verantwoordingsplicht worden gediend. Daarbij zou men als voorbeeld moeten denken aan de mogelijkheid dat inlichtingen worden verlangd, waarvan het verstrekken wegens de daarin voorkomende persoonlijke gegevens tot ernstige benadeling van particulieren zou leiden, aan zaken die «sub judice» zijn of meer in het algemeen aan gevallen waarin afweging van alle in het geding zijnde belangen tot het weigeren van inlichtingen moet leiden.

Er moeten dus zwaarwegende belangen in het geding zijn om de raad informatie te weigeren. De bepaling beoogt te waarborgen dat aan de raad – als hoogste orgaan van de gemeente – meer informatie wordt gegeven dan waar het college op grond van de Wet openbaarheid van bestuur verplicht is. Er bestaat immers de mogelijkheid om op grond van artikel 25 Gemeentewet raadsleden een geheimhoudingsplicht op te leggen. De vraag of terecht is geweigerd om informatie te verstrekken, omdat dit strijd zou opleveren met het openbaar belang, is ter beoordeling aan de raad.

Vraag 5

Hoe beoordeelt u de redenering, dat bekendmaking onder geheimhouding van de rapporten aan de raad «gevolgen heeft voor het vertrouwen dat de raad kan stellen in advisering door de desbetreffende medewerkers»?

Antwoord 5

Zoals bij het vorige antwoord is aangegeven, berust de vraag of terecht is geweigerd om informatie te verstrekken ter beoordeling bij de gemeenteraad.

Vraag 6

Kan het college zich in het voldoen aan zijn informatie- en inlichtingenplicht tegenover de raad beroepen op uitzonderingsgronden die de Wet openbaarheid van bestuur biedt in artikel 10, tweede lid?

Antwoord 6

Zoals hierboven aangegeven, zijn niet de weigeringsgronden uit de Wob het criterium, maar het begrip «strijd met het openbaar belang».

Vraag 7

Kan de beoordeling van de vraag of een raadslid beschikt over alle voor de uitoefening van zijn taak relevante informatie, worden overgelaten aan het college of aan een meerderheid van de raad?

Antwoord 7

Het inlichtingenrecht komt toe aan de raadsleden individueel. Het is aan de raad als geheel om te beoordelen of en, zo ja, welke gevolgen worden verbonden als aan een verzoek geen gehoor wordt gegeven.

² Kamerstukken 1968–1969, TK 9882, nr 5.